

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 86.225 van 23 maart 2000
in de zaak A. 90.271/IX-2277.**

In zake : Maria AERTS,
wonende te LEUVEN,
Vinkenlaan 33

tegen :

het Selectiebureau van de Federale Overheid.

DE VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Maria AERTS op 20 maart 2000 heeft ingediend om, bij wege van uiterst dringende noodzakelijkheid, de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van "de beslissing van de Vaste Wervingssecretaris om ondergetekende niet toe te laten tot de bijzondere werving van attachés voor internationale samenwerking (rang 10) voor het Ministerie van Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking";

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 20 maart 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 23 maart 2000 om 11.00 uur;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van verzoekster, van advocaat I. MARTENS, die verschijnt voor verzoekster, en van adviseur-generaal J. MOMMENS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoekster een eerdere beslissing van 25 november 1999 om haar kandidatuur niet in aanmerking te nemen voor de bijzondere werving van attachés voor internationale samenwerking reeds heeft bestreden met een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid; dat die vordering is afgewezen door het arrest nr. 85.117 van 7 februari 2000; dat nadat bij arrest nr. 85.561, BOSTAILLE, van 23 februari 2000, een andere kamer van de Raad van State een soortgelijke beslissing had vernietigd wegens kennelijke gegrondheid van het aangevoerde middel, de verzoekster vroeg haar kandidaatstelling opnieuw te overwegen; dat met een brief van 7 maart 2000 de Vaste Wervingssecretaris aan verzoekster mededeelde dat hij bij zijn vorige beslissing bleef, dat de Raad van State die beslissing had bevestigd en dat verzoeksters verwijzing naar het arrest BOSTAILLE in dat opzicht niet relevant was omdat ieder arrest uitspraak doet over een individueel geval, waardoor het arrest enkel en alleen op die zaak van toepassing is; dat dit de bestreden beslissing is;

Overwegende dat de verwerende partij de vordering niet ontvankelijk acht omdat de bestreden beslissing louter de bevestiging zou inhouden van die van 25 november 1999;

Overwegende dat in de huidige stand van de rechtspleging op die exceptie niet moet worden ingegaan omdat, zoals hierna zal blijken, aan de voorwaarden voor

een schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid niet is voldaan;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat ter staving van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel en de uiterst dringende noodzakelijkheid verzoekster aanvoert dat de bestreden beslissing haar definitief uitsluit van deelname aan een eenmalige aanwervingsprocedure, dat de schorsing haar in staat moet stellen om deel te nemen aan de examens behorend tot die wervingsprocedure, wat niet meer mogelijk is ingeval van vernietiging alleen van de bestreden beslissing en dat het eerste gedeelte van het examen reeds voorbij is terwijl het tweede gedeelte nog loopt, zodat de examencommissie nog zonder problemen opnieuw zou kunnen worden samengeroepen om verzoekster de proeven te laten afleggen en haar mee op te nemen in de eindrangschikking, wat dan echter vereist dat de bestreden beslissing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt geschorst;

Overwegende dat uit de door verwerende partij medegedeelde gegevens blijkt dat het bijzonder wervingsexamen reeds op 13 maart 2000 werd afgesloten en dat de lijst van de geslaagden en de rangschikking definitief werd opgesteld; dat bijgevolg zelfs een bij

uiterst dringende noodzakelijkheid uitgesproken schorsing het door verzoekster gewenste resultaat, alsnog deelnemen aan het examen en opgenomen worden in de eindrangschikking, niet meer kan opleveren; dat aangezien geen andere gegevens werden aangevoerd om de uiterst dringende noodzakelijkheid en het moeilijk te herstellen ernstig nadeel te verantwoorden, aan een der voorwaarden voor schorsing niet is voldaan; dat deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op drieëntwintig maart 2000, door :

de H.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

J. DE BRABANDERE.